

Uitleg: Leerrede van de liefdevolle Vriendelijkheid
Karaniya Metta Sutta
Sutta – Nipata, 143 – 152

Deze sutta behoort tot de beroemdste teksten uit de Sutta-Nipata Canon en wordt veelvuldig geciteerd bij plechtigheden.

De lof wordt gezongen van de liefde voor alle wezens, zonder onderscheid en het behoort ook tot de oudste teksten uit de Canon.

Volgens overlevering werd deze sutta door de Boeddha aan zijn monniken gegeven toen zij eens in een bos mediteerden en door geesten gestoord werden.

Door het reciteren van deze tekst veranderden deze geesten van verstoorders in helpers.

De woorden soetra, sutra en sutta betekenen eigenlijk gewoon dezelfde, maar met een andere spelling.

'Soetra' is in het Nederlands misschien het meest bekend, maar hier wordt 'sutta' gebruikt, in navolging van de traditie van het Pali Canon.

Suttas (suttas, soettas) zijn een ooggetuigenverslag van een specifieke gebeurtenis in het leven van de Boeddha.

Veel suttas beginnen met de zin 'Aldus heb ik gehoord' (evam me sutam) en geven daarna een beschrijving of verslag van wat zich plaatsvond: een ontmoeting met de Boeddha of zijn directe discipelen.

De Pali-Canon is de enige nog bestaande vroeg-boeddhistische verzameling van toespraken (sutta's) van de Boeddha.

De Pali-Canon vindt zijn oorsprong in de toespraken die de Boeddha gaf gedurende de laatste 45 jaar van zijn leven, toen hij een actieve leraar was.

Bron: pagina's 56 en 57 van de Sutta Nipata uit Khuddaka-Nikaya – verzameling korte teksten. Deel 1: Sutta-Nipata & Dhammapada.

Integrale vertaling uit het Pali door Jan de Breet & Rob Janssen.

UitgeverijAsoka – ISBN9056700839/NUR739

NB.

Deze tekst is dóór bewerkt voor gebruik in hedendaagse Zen recitatie.

Waar “hij” geschreven staat, is “zij” toegevoegd: waar “haar enig kind” geschreven staat, staat in de officiële Pali tekst “haar enige zoon”.